

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot onteigening ten behoeve van een kanaal ten noorden van Winschoten.

Tegen dit wetsontwerp werden geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 1sten Mei 1878.

DE SITTER.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.
VOS DE WAELE.
HEIN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot onteigening ten behoeve van den bouw eener ontlasten schutsluis in de rivier de Dommel bij Bostel.

Tegen dit wetsontwerp werden geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 1sten Mei 1878.

DE SITTER.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.
VOS DE WAELE.
HEIN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot onteigening van grond voor eene zelfregistrerende peilschaal te Westervoort.

Tegen dit wetsontwerp werden geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 1sten Mei 1878.

DE SITTER.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.
VOS DE WAELE.
HEIN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot onteigening ten behoeve van den aanleg van eenen grindweg onder de gemeente Waddinxveen.

Tegen dit wetsontwerp werden geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 1sten Mei 1878.

DE SITTER.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.
VOS DE WAELE.
HEIN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van eenige artikelen eener overeenkomst met de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij.

Tegen dit wetsontwerp werden geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 1sten Mei 1878.

DE SITTER.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.
VOS DE WAELE.
HEIN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet houdende wijziging in de wet van 9 Julij 1842 (*Staatsblad* n°. 20) op het notarisambt.

1. De overweging van dit wetsontwerp gaf in eene afdeling aanleiding tot het bespreken van een tweetal punten betreffende het notariaat in het algemeen.

Eenige leden waren van oordeel, dat *het aantal* notarissen geringer is dan het algemeen belang eischt. Het maximum van het getal notarissen voor ieder arrondissement is, krachtens art. 3 der wet van 9 Julij 1842 (*Staatsblad* n°. 20), bepaald bij een reglement van algemeen bestuur, dadelijk bij het in werking treden der wet uitgevaardigd, (*Staatsblad* 1842, n°. 23). Meer dan eens, en laatstelijk bij Koninklijk besluit van 1 September 1877 (*Staatsblad* n°. 176), is daarin verandering gebragt. Intusschen moet aan elke regeling dienaangaande ten grondslag strekken de slotbepaling van het aangehaalde artikel, volgens welke het maximum in geen arrondissement meer zal kunnen bedragen dan één notaris op de *vier duizend* zielen. In vele streken wordt echter dit maximum op verre na niet bereikt; men noemde, bij wijze van voorbeeld, de provincie Groningen. Dit nu vond afkeuring. In het algemeen belang schijnt eenige meerdere mededinging wenschelijk; de keuze wordt anders ligt te beperkt. Andere leden stelden in het licht, dat de wet geenszins voorschrijft, dat het maximum notarissen overal *moet* worden aangesteld. Volgens hen zoude het dan ook geene aanbeveling verdienen het getal overal op het maximum te brengen. Zij meenden veeleer, dat de behoefte op verschillende plaatsen zeer uiteenlopend kan zijn.

Bij de *benoeming van notarissen* wordt naar het gevoelen van eenige leden niet altijd met de wenschelijke nauwgezetheid te werk gegaan. Zij achtten het een misbruik, dat de zoon maar al te vaak den vader opvolgt. Eveneens keurden zij af, dat menigmaal een jong candidaat-notaris eene onbelangrijke standplaats als notaris tracht te verkrijgen, met het doel om na een betrekkelijk kort aantal jaren, tot nadeel van oudere candidaat-notarissen, in een winstgevend notariaat te worden overgeplaatst. Door anderen werd op het eerstvermelde bezwaar geantwoord, dat de benoeming van den zoon tot opvolger van den vader in menig geval in het algemeen belang kan zijn, zoo bij voorbeeld, wanneer de zoon reeds op het kantoor des vaders werkzaam was, en het vertrouwen van het publiek genoot.

2. Eenige leden eener afdeeling hadden gaarne gezien, dat de Regering zich niet had beperkt tot eene gedeeltelijke wijziging, maar eene doortastende herziening onzer wetgeving op het notariaat had ter hand genomen. Daartoe ware huns inziens te meer reden geweest, omdat men gebruik had kunnen maken van het bekende, voortreffelijke rapport, door de Staatscommissie van 1870 uitgebragt. Al had het eenigen tijd langer geduurd, alvorens eene nieuwe